AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ipsum qm illud sic fec̃ & illud sic̃ bonũ ẽ nob ut sub
dam̃ sapie ipsi? & credam? q̃ bn fec̃ & si indu nom
m̃ q̃re fec̃ & habebim̃ cor rectũ ut ꝑ ipsum am? &
ẽ fid am? in dno & n̄ mouebim̃ pedes nr̄i & fit
nob ascendentib? unde cepit iste psalmus.

Qui confidunt in dno sicut mons
syon. n̄ cõmouebit̃ in eternũ.
Is ist. Qui habitant in ierlm. Ipsi
n̄ cõmouebit̃ in eternũ q̃ habitant
in ierlm. Si hanc ierlm intellexim?
omis q̃ illic inhabitabant bellis & cõfusione ipsi?
ciuitatis exclusi s. Illi qrs in deũ in ciuitate ierlm.
& n̄ inuenis. Qm g n̄ mouebit̃ in eternũ q̃ inhab
tabant ierlm. n̄ q ẽ alia ierlm de q̃ multa solent
audire. Ipsa ẽ mat̃ nr̄a cui suspiram? & gemim?
iusta peregrinatione ut ad illa redeam. Ciuitate
tam? amo. & ea n̄ habebam. Ꝗ ex ipsi? uenit &
ma nob facit̃ ut ad illa redire possim? Ipsa ẽ illa
ꝓ stantes erant pedes nr̄i in atris ierlm. sic audiui
in canico canticor gdem̃ superiore ia dictum uob
& exposito q̃ mt̃ iustis. cui satisfuit ille q canta
bat. Ierlm q ẽdificat̃ ut ciuitas cui? participatio
ei? in ipsũ. Qꝰ g ubi habitant n̄ mouebit̃ in eternũ.
Qui habitat̃ in ista ierlm mundi s. ꝑmo cor
de nostra ex uno. Qm ido mundi s corde & cecidert̃
ut regẽ ipsi? suq̃ ne ierlm crucifixerẽt. Ia spalũ fo
ris erant. & ipsũ regẽ foris excludebant. Siccert̃
eũ illu extra ciuitatẽ sua & crucifixert̃ eũ foris.
& ipse exit̃ illos extra ciuitatẽ suã. i. extra ierlm. ma
tre omniũ nr̄m q̃ ẽ in celis. Iste ẽ ista ierlm.

Breuiat̃ descẽdit̃ ea. Mons in circuitu eius. Mag
nũ g aliq̃ fec̃ ex nos in ea ciuitate q̃m circũdedert̃
montes. Ipsa ẽ tota felicitas mea. q habebim? ci
uitatẽ q̃m circũdedert̃ montes. Illi enim n̄ nouim?
montes. aut q sint montes. n̄ tamen ostendit̃.
Alii g montes. amabiles. montes excelsi. ꝑdica
tores ũitatis. sive angli sive apli sive ꝓphe. Ip
si s in circuitu ierlm. Ambiunt illa & ipsi muru
illu faciunt. Ueristis montib? amabilib? & delec
tabilib? assidue scriptura loq̃t̃. Adiuuet eũ au
ditus & legitus. Iuxta loci inuentus montes
delectabiles. quãq̃m & nos possim? cõmemo
rare. Ierusalem q̃ mihi dicis suggerit delectat nos
debis montib? multa dicẽ. & diuina testimo
nia de hmõi sciis occurrẽt̃ nob. Ipsi s montes
q illuminant̃ ado. & p mt̃ illuminant̃ ut
ab ipsis lum descendat ad ualles & ad colles.
q n̄ tantũ s altitudinis q̃ntũ s montes. Ipsi s
p q nob p̃ragũt̃ scriptũ. siue in ꝓphia. siue in
apls. siue in euangelio. Ipsi s montes de q̃b tan
tam? lem habemus oculos meos in montes unde uenit
auxiliũ m̃. q de scripturis scis in hac ciuitate ha
bem? auxiliũ. S; q ipsi montes n̄ a se pregunt̃
nec a se ipsis nob esiliunt. nec spes mea debet
ẽ in montib? ne maledicti sim? q spẽ in homi
nem. ia dixit lem habemus oculos meos in montes
unde uenit auxiliũ m̃. auxiliũ meũ in q̃ ado
q fec̃ celũ & tã. Ipsi s montes de q̃b nõ dic̃.
Suscipiant montes pace ppło tuo & colles
iustitiã. Illi montes magni s. colles minores s.
Illi montes g uidem. colles credunt. Iuidem
pace suscepert̃. & aliter uideos q credit̃. Iam
credit̃ suscipiant iustitiã. q iust̃ ex fide uiuit.
Angli uidem annuntiant. q uidem & credim?
nos. Iobs ille in principio erat ũbũ & ũbũ erat
ap dm. ꝗ s erat ũbũ audebat ꝑdicari nob ut
credem?. Et p montes suscipiant pace suscepert̃
colles iustitiã. q de ipsis montib? aut.
Suscipiant montes pace ppło tuo. Il dixẽt̃
pace & instituunt pace & gnant pace & suscipiunt
pace. Vii suscipiunt pace dicẽ. Sic g lem
oculos tuos ad montes ꝓpt̃ pace. ut auxiliũ
tuũ ad nos sit. q fec̃ celũ & tã. Ut sitis montes
cõmemorant spes ses hoc aut. Illuminas
tu admirabilis a montib? eius. Il dixẽt̃ illu
minant montes. & illuminans tu a montib?
eius. Et montes istos q sc̃ nos ẽ uoluisti pdi
cans euangelium tu illuminans. n̄ montes.